

[Peder Jakobsen.]

Gram faa i det Udvalg, jeg ønsker nedsat til en kort Behandling af Lovforslaget.

Røhr Lauritzen: Det ærede Medlem Hr. Peder Jakobsen undrede sig over, at det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram og jeg vilde forsvare disse Eksportudvalg og deres Arbejde, og han satte det i Forbindelse med, at vi var Repræsentanter for et Parti, der hævdede Liberalismen, eller hvad det nu var. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at det, man i en vanskelig Situation først og fremmest skal finde ud af, er, hvad der er fornuftigt, og det mener jeg den Maade har været, hvorpaa man har ordnet Afsætningsforholdene i disse vanskelige Aar. Det ærede Medlem talte ogsaa om nye Folk med Storsyn, et Storsyn ud over hvad almindelige dødelige Mennesker har. Jeg vil meget indstændigt bede det ærede Medlem om at sætte de forskellige Udvalg i Forbindelse med disse Mennesker med Storsyn. Saa vil vi tillade os at benytte os af disse storsynede Mennesker til Gavn for vort Samfund.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram har Ordet for en kort Bemærkning.

Jørgen Gram: I Anledning af det ærede Medlem Hr. Peder Jakobsens Hensigt om at faa nye Folk, nye Privateksportører, sammenkoblet med det System, vi har nu, vil jeg svare, at det sker jo. Jeg har givet Oplysning om, at dette sker inden for de forskellige Omraader i den Udstrækning, som det overhovedet er muligt, i den Udstrækning, der overhovedet er Folk, der melder sig til at deltage i Eksporten. Naar de kan faa en Betaling for det, som kan godkendes, eller naar de kan fremskaffe en Vareudvekslingsaftale paa Linie med og i Samarbejde med de forskellige Udvalg, kan de komme i Gang med Privateksport. Ja, det gaar endog saa vidt, at man med Hensyn til forskellige Lande helt overlader dem den Eksport, der er Mulighed for. Og saa viser det sig — det kan jeg ogsaa give en nærmere Redegørelse for —, at Privateksportørerne ikke engang kan udfylde den Eksport, der er aabnet dem Adgang til i de forskellige Handelsaftaler. Derfor forstaar jeg ikke den Kritik, der er kommet fra disse ærede Medlemmer.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Medlem Hr. Røhr Lauritzen fremsatte en Udtalelse om, at det var Handels-

ministeriets Skyld, at man ikke havde foretaget en saa stor Kartoffeleksport til England, som Udvalget havde ønsket, hvorimod Landbrugsministeriet havde villet støtte det i denne Eksport. Denne Fremstilling er ikke rigtig. Selvfølgelig er dette Spørgsmaal behandlet og afgjort, ikke af Handelsministeriet, men af Ministeriets Økonomiudvalg, og jeg har været enig i, at man ogsaa gjorde Forsøg paa, da der var Tale om en større Handelsaftale med Tyskland, at komme af med nogle Kartoffler der, og det var udelukkende, fordi der var Chance for at komme af med dem der, hvor vi kunde faa bedre Varer for dem, end vi kunde ved Ekstraeksporten til England, at det trak ud. Det var udelukkende af disse Grunde og ikke, fordi man i Handelsministeriet havde eet Synspunkt og i Landbrugsministeriet et andet og altsaa ikke kunde blive enige.

Det ærede Medlem Hr. Peder Jakobsen kræver lige Ret for de private og for Eksportudvalgene. Hvordan tror det ærede Medlem nu, det skal kunne gaa for sig? Nu træffes der en Aftale, der gaar ud paa, at vi kan sælge 5 000 t Smør til et eller andet Land i Løbet af et Aar. Hvis man saa giver Handelen fri og siger, at alle kan eksportere, hvor har vi saa Begrænsningen? For det første skal det hele fordeles, for det andet maa det ikke være over 5 000 t, for det tredje skal det ogsaa gaa op med de 5 000 t. Hvordan skulde det gaa, hvis man ikke havde Centralisation, saa man til enhver Tid var Herre over, hvor meget der gik ud, hvor meget man fik for det o. s. v. Jeg tror, at hvis ærede Medlemmer vilde tænke over hele Situationen og betænke de Vilkaar, under hvilke vor Handel foregaar, vilde de se, at det er meget, meget svært at undgaa en saadan Centralisation. Saa er det et Spørgsmaal, om man fra Udvalgenes Side vil benytte sig af de private handlende. Det er maaske muligt, at man kunde benytte dem noget mere, men selve Gangen i det kan ikke blive anderledes, hvis man virkelig vil opnaa det bedst mulige. Det tror jeg er umuligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Peder Jakobsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Peder Jakobsen: Til den højtærede Landbrugsminister blot dette, at jeg forstaar saa udmærket godt, at hvis man sælger et Kvantum Smør paa 5 000 t. f. Eks. til et bestemt Land for eet Aar, saa skal baade Kvotaen og Forpligtelserne selvfølgelig opfyldes. Men derfor sagde jeg og-